

mindelige Valgrets Grund, forekom ham ikke at harmonere vel med de Krav, der blev stillet af *den konservative Ungdom*, og med de Metoder, der fra den Side blev anvendt i Agitationen. Sluttelig ytrede Hans Nielsen sin Glæde over den Overenskomst, der nys var afsluttet med de *færøske* Repræsentanter, og tilføjede, at det vilde blive nødvendigt ved privat Initiativ eller ved Statens Hjælp eller maaske ad begge Veje at hjælpe Færingerne til en Del af de Rigdomme, der findes i Nærheden af Færøernes Kyster.

Venstres Ordfører, *Brorsen*, fremhævede Betydningen af, at *de nordiske Folk* under Tidens store Usikkerhed i stadig højere Grad følte sig som en Enhed og optraadte udadtil som en Enhed; man maatte derfor glæde sig over ethvert Udtryk for nærmere Forbindelse og voksende Samarbejde mellem Nordens Folk. Han udtalte dernæst Haabet om, at der snarest maatte blive mere Samling og bedre Fodslag inden for *Landbrugets* Rækker. De Krav, man fra Venstres Side havde fremsat til Støtte for Hovederhvervet, var ikke stillet for Landbrugets Skyld alene, men af Hensyn til hele Erhvervslivet og hele Samfundet, hvis Økonomi var baseret paa Landbruget. En Del af de givne Love havde vel været af Betydning, men flere havde været mangelfulde, og man havde nærmest maattet afpresse Regeringen dem. Venstre havde været rede til at gennemføre *Konverteringsloven* under fuldt forsvarlige Former, men havde samtidig forlangt en Spærrebom for Prisfaldet herhjemme paa Landbrugets Varer og en passende Nedbringelse af det offentlige Førsteprioriteter og Skatterne, og Regeringen havde ikke vist store Evner som Mægler. Det var ogsaa urigtigt at paadutte Venstre manglende Interesse for andre Erhverv og for Arbejderne; men der var Grænser for, hvor højt *de sociale Udgifter* kunde stige, og det maatte ogsaa pointeres, at disse Udgifters stadige Vækst i høj Grad opfordrede Administrationen til Indskriden med fast Haand over for Ulovligheder. — *Grundloven* ansaa Venstre for udmærket brugbar, naar Regeringen blot viste Evner til at mægle mellem Tingene, og det var ganske anderledes nærliggende at tage andre Opgaver op, f. Eks. at spekulere over en bedre *Valglov*, thi i Praktis havde Forholdstalsvalgmaaden vist sig at virke opløsende paa det parlamentariske System.

I Forbindelse med Brorsens Tale fremsatte *Pinholt* (V.) nogle Udtalelser om den finansielle Situation, som han advarede mod at se i et rosenrødt Skær. Hvad *Beskatningen* angaar, var i 1928—29 under det sidste Venstreministerium den samlede Skat til Staten 391,4 Mill. Kr. og i Kommunerne 227,9 Mill. Kr., og da den skattepligtige Indtægt beløb sig